

Rasa Antanavičiūtė

Vilniaus universiteto Tarybos
rinkimų komisijai

MOTYVACINIS LAIŠKAS
2024-09-07, Vilnius

2004–2019 m. dirbau Vilniaus dailės akademijoje, o nuo 2020 m. – naujai įkurtame Vilniaus muziejuje. Bendradarbiavimas su Vilniaus universiteto Filologijos, Filosofijos ir Istorijos fakultetais prasidėjo dar 2006 m., man dirbant VDA Tarptautinių ryšių skyriuje – tąkart kartu įgyvendinome Erasmus+ projektus, „skolinomės“ VU akademinį personalą. Ši partnerystė dar labiau sustiprėjo dirbant VDA Nidos meno kolonijoje (2011–2019), kuomet 2012 m. pradėjome organizuoti iki šiol veikiančią tarptautinę Nidos doktorantų mokyklą. VU Filosofijos fakulteto dėstytojai prisidėjo ir prie mokyklos programos rengimo, ir prie jos įgyvendinimo, o doktorantai dalyvavo intensyviuose šios mokyklos kursuose.

2017 m., kilus idėjai pabandyti įsteigti Vilniaus miesto muziejų, VU Istorijos fakulteto akademikai buvo tie, kurie idėją palaikė ir padėjo išvystyti. Muziejui atsidarius universitetas tapo strateginiu partneriu: VU dėstytojai ir mokslininkai yra muziejaus Taryboje, kuruoja parodas, konsultuoja muziejaus darbuotojus; VU studentai kasmet muziejuje atlieka praktikas; VU bibliotekos ir muziejaus išteklių papildo Vilniaus muziejaus ekspozicijas; galiausiai, didžioji dalis muziejaus personalo yra VU studentai arba absolventai. Nuo 2021 m. Vilniaus muziejus yra VU Istorijos fakulteto socialinis partneris.

Ilgamečiai ryšiai liudija, kad VU yra man gerai žinoma ir artima institucija. Solidarizuojusi su universiteto misija, jo veiklos tikslais, uždaviniais ir principais. Man rūpi universiteto veiklos kokybė ir kaip universitetas spęstų studijų ir tyrimų tarptautinio konkurencingumo, šiuolaikinės pedagoginės etikos, stambios institucijos administravimo ir infrastruktūros atnaujinimo, skaidrumo ir atskaitomybės visuomenei, darbuotojų ir studentų motyvacijos, pajamų diversifikacijos iššūkius ateityje. Esu pasiruošusi, jei prireiks, ginti universiteto autonomiją, mokslo, tyrinėjimų, kūrybos ir dėstytojų laisvę bei nuomonių įvairovę.

Vilniaus muziejaus – atminties institucijos – ir universiteto partnerystė yra puikus akademinio ir kultūrinio sektorių sąjungos pavyzdys. Studijuojantieji turi progą pritaikyti savo žinias realioje institucijoje, tyrėjai – populiarinti tai, kas kitu atveju cirkuliuotų tik akademinuose sluoksniuose, o muziejus – gauti naujos informacijos, kuri užtikrina mūsų produkcijos aktualumą ir unikalumą. Būdamas VU Taryboje, greta pagrindinių Tarybos narės pareigų galėčiau rūpintis Filosofijos ir Istorijos fakultetų ryšiais su socialiniais partneriais, t. y. humanitarinių mokslų populiarinimu ir studijuojančiųjų įtraukimu į darbo rinką.

18 bendradarbiavimo su VU metų, mano galva, yra rimtas motyvas dirbti šios institucijos labui, o padėti vykdyti universiteto misiją – stiprinti Lietuvos ir pasaulio pažintines ir kūrybines galias, puoselėti akademinės ir kitas dvasines ir socialines vertybes, ugdyti aktyvius ir atsakingus Lietuvos valstybės piliečius ir visuomenės lyderius – prasmingas darbas. Norėčiau jį dirbti būdamas VU Tarybos nare.

Pagarbiai,
Rasa Antanavičiūtė